

APROPOS TEINEITT FRA OPPDAL.

Roy Kristiansen, Postboks 19, 1652 Torp

I samband med de nevnte avisartikler om mineralfunnene i Oppdal fremgår det også at det sjeldne mineralet teineitt er funnet der, – i høy grad både spennende og interessant! Det er imidlertid ikke riktig, som det sies i Bergverksnytt nr.9/91, at det bare er funnet en gang tidligere, i Japan.

Teineitt ($\text{CuTeO}_3 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) er originalbeskrevet fra Japan av Yoshimura allerede 1939 – opprinnelig som et tellurat – men senere bestemt til å være et tellurit av Zemann & Zemann (1960).

Mineralnavnet er etter Teine-gruven på Hokkaido, Nord-Japan.

Senere er teineitt beskrevet fra minst en lokalitet til, bl.a. Kawazu-gruven, Shimozoka, Japan (Kato & Sakurai 1968).

Forøvrig er mineralet funnet ved flere anledninger i den velkjente tellurium-forekomsten i Moctezuma, Sonora, Mexico,

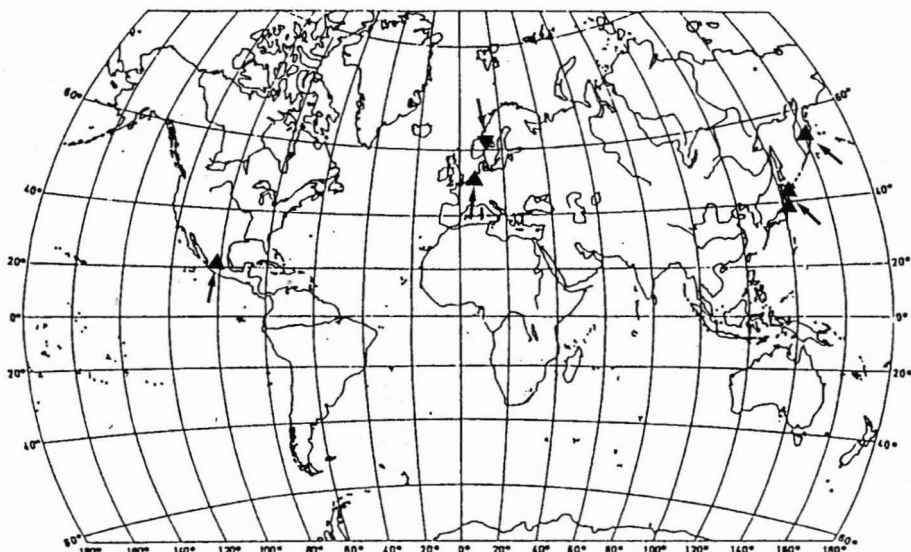
hvorfra ca 20 nye tellurium-mineraler er beskrevet i senere tid (Williams 1973, 1974, 1975). Det foreligger også et funn fra Lone Pine, New Mexico (Williams 1979), som omvandlingsprodukt etter rajiitt.

Eneste europeiske funn er fra Salmchateau, Ardennes i Belgia, hvor teineitt bl.a. forekommer sammen med paratelluritt, (Paul de Ry et al. 1976).

På russisk territorium forekommer teineitt som et omvandlingsprodukt etter balyakinit (CuTeO_3) på Kamchatka-halvøya, Fjerne Østen (Spiridov 1980).

Muligens også en kinesisk lokalitet, men den er ikke verifisert.

I alle fall – teineitt er kjent fra minst 6 lokaliteter, inkludert den norske. Dog er mineralet fortsatt relativt sjeldent. Jeg finner ikke grunn til å gå nærmere inn på de forskjellige forekomststypene av teineitt her og nå. Hensikten er å påvise at teineitt er mer utbredt enn tidligere antydnet. Jamnfør utbredelseskart.

Global utbredelse av teineitt